

nede grupper har deltidsbeskæftigelse hos 2 eller flere arbejdsgivere, vil de pågældende typisk have ret til løn under sygdom.

En regel om, at 2 eller flere arbejdsgivere skulle dele dagpengeudgiften forholdsmæssigt, ville betyde et indgreb i forholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstager. Ved ethvert sygdomstilfælde ville arbejdstageren ikke alene være nødsaget til at oplyse om bibeskæftigelse, men også om lønnens størrelse.

For at præcisere, at bestemmelsen i § 9, stk. 3, går ud på, at dagpenge fra flere arbejdsgivere sammenlagt kan overstige maksimum (p. t. 636 kr. pr. uge), agter socialministeren at stille ændringsforslag om, at der i § 9, stk. 3, 1. pkt. indføjes ordene „der udbetales af en arbejdsgiver“, således at bestemmelsens 1. pkt. får følgende ordlyd:

„Dagpenge, der udbetales af en arbejdsgiver, kan pr. uge ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et år ad gangen med virkning fra 1. april.“ . . .

Spørgsmål 14:

Kan det under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 13 bekræftes, at en folkeskolelærer med fuldt eller nedsat timetal, der til lige 10 timer ugentlig giver undervisning, der omfattes af loven om fritidsundervisning, er berettiget til dagpenge på grundlag af sidstnævnte undervisningsarbejde?

Svar:

Det i spørgsmålet nævnte arbejde giver som alt andet arbejde som lønmodtager ret til dagpenge, uanset om den pågældende folkeskolelærer har fuldt eller nedsat timetal.

Således som det er foreslået tydeliggjort ved ændringsforslaget til § 9, stk. 3, 1. pkt. i svaret på spørgsmål 13, vil det dog være afgørende for dagpengeudbetalingens størrelse, om den pågældende har 1 eller 2 arbejdsgivere.

I den overvejende del af tilfældene dækkes udgifterne iflg. lov om fritidsundervisning af stat og kommune med enten halvdel eller en trediedel hver; i sidstnævnte tilfælde betaler eleven en trediedel.

Lønnen til lærerne udbetales af den pågældende kommune, som også indeholder kildeskat.

Man er tilbøjelig til at mene, at det er kommunen, der må betragtes som arbejdsgiver, uanset om det er et oplysningsforbund, der forestår undervisningen.

Hvis folkeskolelæreren derfor har begge ansættelser i samme kommune, er maksimum for dagpengeudbetaling 636 kr. pr. uge. Almindeligvis vil den fulde løn under sygdom på grundlag af beskæftigelsen som folkeskolelærer imidlertid overstige maksimum, og det bliver således ikke aktuelt at udbetale dagpenge på grundlag af beskæftigelsen, der henhører under lov om fritidsundervisning.

Såfremt de to ansættelser er i to forskellige kommuner, gælder maksimum på 636 kr. for dagpenge for hvert ansættelsesforhold for sig, jfr. svaret på spørgsmål 13.

Det kan tilføjes, at det omtalte forhold kun kan forekomme i den 5 ugers arbejdsgiverperiode.

Spørgsmål 15:

Hvilket bidrag tænkes fastsat pr. 1. april 1973 i medfør af bestemmelsen i § 10?

Spørgsmål 16:

Vil det ikke være hensigtsmæssigt at fastsætte en procentsats i § 10?

Spørgsmål 17:

Tænkes den efter § 10 foreslåede ordning fuldt ud at skulle hvile økonomisk i sig selv, eller skal udgiften herved i et vist omfang dækkes af andre end de omhandlede arbejdsgivere?

Svar:

Efter dagpengelovforslagets § 39, stk. 4, skal bidraget for de arbejdsgivere, der efter § 10 har frigjort sig fra forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden, fastsættes således, at de samlede bidrag skønnes at dække de sociale udvalgs samlede udgifter i denne forbindelse.

Udgifterne til denne forsikring skal således alene og fuldt ud dækkes af de forsikrede arbejdsgivere.

Under lovforslagets 1. behandling i folketinget oplyste socialministeren, at der var nævnt et bidrag på $2\frac{1}{2}$ -3 pct. af arbejdsgiverens udbetalte lønsom, og at et sådant